

24 PIERWSZE SOBOTY MIESIĄCA

**NABOŻEŃSTWO WYNAGRADZAJĄCE
NIEPOKALANEMU SERCU MARYI**

RÓŻANIEC Z SIOSTRĄ ŁUCJĄ OD JEZUSA
I NIEPOKALANEGO SERCA
KARMELITANKĄ BOSĄ

Flos Carmeli

Poznań 2020

© Copyright by FLOS CARMELI, 2020 – wydanie 1

Opracowanie

Wspólnota OCDS – Poznań

Redakcja

Aleksander Szczukiecki OCD

Imprimi potest

Jan Piotr Malicki OCD, Prowincjał

Warszawa, dnia 22.09.2020 r.; L. dz. 270/P/2020

Imprimatur

Bp Damian Bryl, Wikariusz Generalny

Poznań, dn. 21.09.2020 r., N. 4863/2020

Nihil obstat

Paweł Placyd Ogórek OCD, Cenzor

Wydawca

FLOS CARMELI

Wydawnictwo Warszawskiej Prowincji Karmelitów Bosych

ul. Działowa 25, 61-747 Poznań

tel.: 61 856-08-34 | e-mail: wydawnictwo@floscarmeli.pl

www.floscarmeli.pl

ISBN 978-83-66504-24-0

WSTĘP

Dlaczego warto swoją modlitwę różańcową oprzeć na rozważaniach s. Łucji, które przekazujemy do rąk naszych Czytelników. Można podać kilka powodów.

Świadectwo o samej siostrze Łucji

Najpierw pragnę niejako zestawić w swojej pamięci te wszystkie świadectwa o s. Łucji, które zebrałem podczas wielokrotnego pielgrzymowania z różnymi wspólnotami pielgrzymkowymi – po śladach św. Teresy od Jezusa i św. Jana od Krzyża, nawiedzając przy tym klasztory Karmelitanek Bosych w Coimbra i w Fati-mie i słuchając jej współsióstr; szczególnie z Coimbra, przekazujących o niej świadectwa. Te świadectwa były proste, ale i wzruszające i ukazujące s. Łucję, jako osobę, która w jakiś przedziwny sposób promieniowała obecnością Maryi, obecnością delikatną, pełną wycucia, bez narzucania się.

Poza tym s. Łucja była otwarta na Wspólnotę i była w tę Wspólnotę cicho, bez żadnych precedensów wpisana. Emanowała pokojem, choć zdawała sobie sprawę,

z dramatyizmu czasu, w którym dane było jej żyć, a przecież dramatyzm czy tragizm tych czasów znała niejako od środka. Pomimo, że miała umiejętność innego, głębokiego odczytywania dziejącej się historii, to przede wszystkim trwała na modlitwie i trwała przy pracy na rzecz własnej karmelitańskiej Wspólnoty i tych, którzy do niej pisali z całego świata.

W tym wszystkim przeżywała swoją szczególną więź z Janem Pawłem II, można powiedzieć, że niejako razem z nim dźwigała krzyż jego pontyfikatu a błogosławieństwo, które otrzymała od niego tuż przed śmiercią, uznała, za niejako zwolnienie z tej posługi i pozwolenie by odejść do Pana.

Trzeba również podkreślić, że w tym wszystkim w każdej sytuacji, była do końca karmelitanką bosą. A rozważania, które przekazujemy są oparte na tym, co nam przekazała s. Łucja i są owocem jej doświadczenia, jej modlitwy i wierności temu, aby to, co jej zostało dane było oparte na posłuszeństwie Kościołowi.

Zalety tych rozważań

Mając na uwadze niejako ukrytą obecność s. Łucji w tych rozważaniach jako świadka, mają one jeszcze dodatkowe zalety.

Osadzone są na Ewangeli

Każde rozważanie osadzone jest na tekstach zaczerpniętych z Pisma św., a szczególnie z Ewangelii i może nam się to wydawać czasami takie oczywiste, ale jeśli weźmie się pod uwagę, że dla s. Łucji te teksty biblijne były obecne w jej sercu, pulsowały w niej, zyskuje to szczególną wymowę. Tych tekstów ona niejako uczyła się wciąż na nowo... im bardziej nimi się zadziwiała.

Osadzone na rozważaniach siostry Łucji

I to, jak te teksty w niej rezonowały, jak wpisywały w nią moc Dobrej Nowiny, jak wpisywały w nią treść naszego Credo – znalazło wyraz w jej rozważaniach, może prostych... ale za tymi jej słowami kryje się jej widzenie ich treści, jej odsłuchiwanie z Maryją; co niosą w sobie te proste słowa Ewangelii, wszak jej – prostacze – Pan dał tego doświadczyć... ona w tych rozważaniach nie tyle rozważa, co raczej świadczy...

Osadzone na objawieniach w Fatimie

I kolejna rzecz, którą warto podkreślić jest to, że wchodząc w te rozważania na nowo zapoznajemy się z objawieniami z Fatimy, ich historią, z ich kolejnymi odsłonami. Mamy okazję na nowo wsłuchać się w te wydarzenia Ewangeliczne, mówiące o tym, że Maryja przyszła nawiedzić swoje dzieci. Przyszła w momencie dramatycznym w historii Portugalii, Europy i świata. Przyszła z upewnieniem, że Pan jest pośród nas i przyszła z orędziem, aby Go przyjąć, przyszła w sytuacji, kiedy uznano, że trzeba historię budować bez Boga, bez Jezusa Chrystusa.

Niech modlitwa różańcowa dla tych, którzy będą się w niej wspomagać rozważaniami s. Łucji, będzie czasem przyjmowania Maryi w jej tajemnicy Nawiedzenia i niech ich prowadzi do wyznania – *skądże mi to, że Matko mojego Pana przychodzi do mnie.*

o. Wojciech Ciak OCD

MODLITWY RÓŻAŃCOWE

Znak Krzyża Świętego

W imię Ojca, i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Skład Apostolski

Wierzę w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi. I w Jezusa Chrystusa, Syna Jego jedyne-
go, Pana naszego, który się począł z Ducha Świętego,
narodził się z Maryi Panny. Umęczon pod Ponckim
Piłatem, ukrzyżowan, umarł i pogrzebion. Zstąpił
do piekieł. Trzeciego dnia zmartwychwstał. Wstąpił
na niebiosa, siedzi po prawicy Boga Ojca wszechmo-
gącego. Stamtąd przyjdzie sądzić żywych i umar-
łych. Wierzę w Ducha Świętego, święty Kościół
powszechny, świętych obcowanie, grzechów odpusz-
czenie, ciała zmartwychwstanie, żywot wieczny. Amen.

Modlitwa Pańska „Ojcze nasz”

Ojcze nasz, któryś jest w niebie,
święć się imię Twoje;
przyjdź Królestwo Twoje;
bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi.
Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj;
i odpuść nam nasze winy,

jako i my odpuszczamy naszym winowajcom;
i nie wódź nas na pokuszenie,
ale nas zbaw od złego. Amen.

Módlmy się o pogłębienie wiary, nadziei i miłości

Pozdrowienie Anielskie „Zdrowaś Maryjo”

Zdrowaś Maryjo, łaski pełna, Pan z Tobą.
Błogosławionaś Ty między niewiastami
i błogosławiony owoc żywota Twojego, Jezus.
Święta Maryjo, matko Boża,
módl się za nami grzesznymi,
teraz, i w godzinę śmierci naszej. Amen.

Chwała Ojcu

Chwała Ojcu, i Synowi, i Duchowi Świętemu,
jak była na początku teraz i zawsze
i na wieki wieków. Amen.

O mój Jezu,

Przebacz nam nasze grzechy,
zachowaj nas od ognia piekielnego,
zaprowadź wszystkie dusze do nieba
i dopomóż szczególnie tym,
którzy najbardziej potrzebują
Twojego miłosierdzia.

CZĘŚĆ 1.

OBJAWIENIA W FATIMIE

MIESIĄC 1.

ISTOTA NABOŻEŃSTWA

Rozważać będziemy Tajemnice Radosne

Kontynuujemy nabożeństwo wynagradzające Niepokalanemu Sercu Maryi.

W książce *Apele Orędzia Fatimskiego* s. Łucja tłumaczy: „Zaprowadzić w świecie nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi oznacza doprowadzić ludzi do całkowitego poświęcenia się nawróceniu, oddaniu, głębokiej czci i miłości”.

Starajmy się upodobnić, w dniu dzisiejszym podczas rozważania Tajemnic Radosnych, do Maryi całkowicie oddanej woli Bożej.

O swoim upodobnieniu do Jezusa s. Łucja pisze przejmująco w autobiografii *Moja droga*: „Zjednoczona duchowo z Zastępcą Chrystusa na ziemi, chcę stać się Hostią przebłagalną na ołtarzu ofiarnym w zjednoczeniu z Ofiarą Kalwarii darowaną Ojcu w akcie zadośćuczynienia, uwielbienia i błagania za Kościół, moją Matkę, za członków Jego mistycznego Ciała, aby

żyli życiem Chrystusa, zjednoczeni w jednej Wierze, w jednej Nadziei, i w jednej Miłości”.

TAJEMNICE RADOSNE

1. Zwiastowanie Maryi

Na słowa zwiastowania wypowiedziane przez Anioła Maryja odpowiedziała: „Oto ja Służebnica Pańska, niech mi się stanie według twego słowa!” (Łk 1,38).

Bóg rozpoczął dzieło odkupienia w Sercu Maryi – podkreśla s. Łucja – gdyż to Jej „tak” stanowiło początek, „a Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami” (J 1,14).

2. Wizyta Maryi u św. Elżbiety

Na okrzyk św. Elżbiety: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana” (Łk 1,45) i „Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona” (Łk 1,42), Maryja odpowiedziała: „Wielbi dusza

moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzał na uniznienie Służebnicy swojej” (Łk 1,46-48).

Dziewica Maryja i św. Elżbieta intonują tutaj najpiękniejszy kantykt na cześć Boga. A to dlatego – zauważa s. Łucja – że ich usta są poruszane przez Ducha Świętego.

3. Narodziny Jezusa Chrystusa.

Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Powiła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie (Łk 2,6-7).

Jest to arcydzieło miłości! – pisała s. Łucja – Przyszedł na świat, stał się człowiekiem, i objawił się jako Światłość. Światło, które świeci w ciemnościach: obecne pośród nas dzisiaj jak i ongiś, ale zastonięte przed nami swoim człowieczeństwem; obecne jest w swoim Słowie i w swoich dziełach, w Eucharystii i sakramentach, w Kościele i w osobie każdego z naszych braci i siostr. Podobnie [jak

biblijni pasterze] i my powinniśmy ożywić swoją wiarę w objawienie, jakie Bóg nam tutaj daje.

4. Przedstawienie Jezusa w świątyni

Gdy nadszedł dzień ósmy i należało obrzezać Dziecię, nadano Mu imię Jezus. (...) Gdy potem upłynęły dni ich oczyszczenia według Prawa Mojżeszowego, przynieśli Je do Jerozolimy, aby Je przedstawić Panu (Łk 2,21-22).

Przykład wierności w zachowaniu Prawa Bożego, jaki nam daje tu nasza Pani, powinien nas pobudzić – zauważa s. Łucja – do kroczenia tą samą drogą wierności Bogu i Jego Kościołowi.

5. Znalezienie Jezusa w świątyni

Rodzice Jego chodzili co roku do Jerozolimy na Święto Paschy. Gdy miał lat dwanaście, udali się tam zwyczajem świątecznym. Kiedy wracali po skończonych uroczystościach, został Jezus w Jerozolimie, a tego nie

zauważyli Jego Rodzice. (...) Gdy Go nie znaleźli, wrócili do Jerozolimy, szukając Go (Łk 2,41-43.45).

Święta Rodzina daje nam tutaj – zdaniem siostry Łucji – wspaniały przykład życia chrześcijańskiego. (...) chcą udać się do świątyni jerozolimskiej i zespolić swoją modlitwę z modlitwą ludu Bożego, zanoszoną do Pana. Świątynia jerozolimska przypomina nam te miejsca kultu, którymi dzisiaj są dla nas nasze kościoły, do których winniśmy także uczęszczać, aby, zespoleni w jedno, ofiarować Bogu swoje modlitwy i uwielbienia.

Zakończmy rozważanie Tajemnic Radosnych modlitwą Anioła

Mój Boże, wierzę w Ciebie, uwielbiam Ciebie, ufam Tobie i kocham Ciebie z całego serca.
Proszę Cię o przebaczenie tym, którzy nie wierzą, nie uwielbiają Ciebie, którzy nie ufają Tobie.

Modlitwa w intencjach Ojca Świętego

Pod Twoją obronę uciekamy się, Święta Boża Rodzicielko, naszymi prośbami racz nie gardzić w potrzebach naszych, ale od wszelakich złych przygód racz nas zawsze wybawiać, Panno chwalebna i błogosławiona. O Pani nasza, Orędowniczko nasza, Pośredniczko nasza, Pocieszycielko nasza. Z Synem swoim nas pojednaj, Synowi swojemu nas polecaj, swojemu Synowi nas oddawaj. Amen.

Znak Krzyża Świętego

W imię Ojca, i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Zakończenie

W ramach 15 min. rozważania z Maryją tajemnic różańca św. będziemy rozmyślać nad Tajemnicą Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie.

SPIS TREŚCI

CZEŚĆ 1.: OBJAWIENIA W FATIMIE

Miesiąc 1.: Istota nabożeństwa	13
Miesiąc 2.: Istota nabożeństwa i warunki	19
Miesiąc 3.: Przesłanie dla dzieci fatimskich	26
Miesiąc 4.: Pierwsze zjawienie Anioła	31
Miesiąc 5.: Warunki nabożeństwa i drugie zjawienie Anioła	37
Miesiąc 6.: Trzecie zjawienie Anioła	44
Miesiąc 7.: Pierwsze objawienie się Maryi dzieciom fatimskim	50
Miesiąc 8.: Drugie objawienie się Maryi dzieciom fatimskim	57
Miesiąc 9.: Trzecie objawienie się Maryi dzieciom fatimskim	64
Miesiąc 10.: Czwarte objawienie się Maryi dzieciom fatimskim	72
Miesiąc 11.: Piąte objawienie się Maryi dzieciom fatimskim	79
Miesiąc 12.: Ostatnie objawienie się Maryi dzieciom fatimskim	85

CZEŚĆ 2.: POSŁANNICTWO SIOSTRY ŁUCJI

Miesiąc 1.: Objawienie się Maryi siostrze Łucji [25.12.1925]	95
Miesiąc 2. Warunki nabożeństwa, opinia siostry Łucji.	101
Miesiąc 3. Objawienie się Dzieciątka Jezus siostrze Łucji [15.02.1926]	107
Miesiąc 4. Oczekiwanie Jezusa wobec upowszechniania nabożeństwa	113
Miesiąc 5. Różaniec w codziennym życiu siostry Łucji.	119
Miesiąc 6. Siostra Łucja o sobie	125
Miesiąc 7. Objawienie się Maryi siostrze Łucji [13.07.1929]	130
Miesiąc 8. List siostry Łucji do papieża Piusa XII [02.12.1940]	137
Miesiąc 9. Wezwanie do wyrzeczeń w intencji Ofiarowania świata Niepokalanemu Sercu Maryi	144
Miesiąc 10. Objawienie się Maryi siostrze Łucji [03.01.1944]	150
Miesiąc 11. List siostry Łucji do św. Jana Pawła II [12.05.1982]	157
Miesiąc 12. Siostra Łucja o historii i istocie Orędzia Fatimskiego	164